

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Daniela Hudáka a JUDr. Ing. Antona Jakubíka na neverejnom zasadnutí konanom 15. decembra 2011 v Bratislave v trestnej veci odsúdeného **D. B.** pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. a iné (zák. č. 140/1961 Zb. v znení zmien a doplnkov), o sťažnosti krajského prokurátora v Košiciach proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Ntok 2/2007 z 8. novembra 2011, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. **z r u š u j e s a** uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 8. novembra 2011 a **u k l a d á s a** súdu, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

D. B. podal 26. apríla 2007 návrh na obnovu konania vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2T 33/02, zo 14. decembra 2004, v spojení s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3To 44/2005, z 23. novembra 2005.

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 26. novembra 2010 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného D. B. na povolenie obnovy konania zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením, sp. zn. 3 Tost 36/2010, z 8. februára 2011, sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 26. novembra 2010 zamietol.

Uznesením, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 10. mája 2011 Krajský súd v Košiciach rozhodol, že podľa § 553 ods. 2, ods. 4 Tr. por. priznáva obhajcovi JUDr. M. S. odmenu za právne zastupovanie vo veci Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, týkajúcej sa návrhu na povolenie obnovy konania podanej D. B..

Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 10. mája 2011 rozhodol, že odsúdený D. B. je povinný nahradiť trovy trestného konania v predmetnej veci určené paušálnou sumou 92,94 eur.

Uznesením, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 8. novembra 2011 Krajský súd v Košiciach rozhodol, že odsúdený D. B. podľa ustanovenia § 556 ods. 1 Tr. por. nie je povinný nahradiť štátu odmenu vyplatenú obhajcovi JUDr. M. S., nakoľko má nárok na bezplatnú obhajobu.

Proti uzneseniu krajského súdu podal sťažnosť krajský prokurátor v Košiciach. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že súd pri skúmaní podmienok na bezplatnú obhajobu, resp. na obhajobu za zníženú odmenu u odsúdeného D. B. nedostatočne zisťoval jeho majetkové pomery a neprihliadol na skutočnosti, vyplývajúce z pôvodného trestného spisu, sp. zn. 2T 33/02, teda v trestnej veci, v ktorej D. B. bol právoplatne odsúdený Krajským súdom v Košiciach. Navyše napadnuté rozhodnutie je v rozpore s inými rozhodnutiami Krajského súdu v Košiciach ohľadom povinnosti odsúdeného D. B. nahradiť odmenu a hotové výdavky ustanoveným obhajcom.

Podľa názoru krajského prokurátora zisťovanie len súčasných príjmov odsúdeného D. B. neposkytuje náležitý obraz o stave majetku odsúdeného. Podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 327/05 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi v znení neskorších predpisov je materiálnou núdzou stav, keď príjem fyzickej osoby nedosahuje 1,4-násobok sumy životného minima ustanoveného osobitným predpisom a táto fyzická osoba si využívanie právnych služieb nemôže zabezpečiť svojím majetkom.

Preto mal krajský súd oveľa podrobnejšie skúmať majetkové pomery odsúdeného D. B., napríklad aj dotazom na finančné inštitúcie ohľadom bankových účtov odsúdeného alebo iných jeho aktív a dotazom na príslušný dopravný inšpektorát k vlastníctvu motorových

vozidiel odsúdeným. Rovnako podľa názoru krajského prokurátora je potrebné sa obrátiť na Správu katastra K. a Správu katastra K., či odsúdený D. B. nie je vlastníkom nehnuteľnosti. V tomto smere podľa krajského prokurátora nepostačuje vyjadrenie Obecného úradu B., najmä, ak odsúdený má trvalé bydlisko v obci O., okr. K..

Poukázal na okolnosti zistiteľné z trestného spisu, sp. zn. 2T 33/02, podľa ktorých odsúdený D. B. v roku 1999 a 2000, teda pred svojím zadržaním a následnou väzbou disponoval značnou finančnou hotovosťou. Vyplýva to z výpovedi chráneného svedka M. T., keďže odsúdený D. B. financoval všetky aktivity v súvislosti so skutkom usmrtenia K. K.. Taktiež z výpovedi svedkov M. Č., J. M., J. G., M. J. a M. Č. je zrejmé, že odsúdený D. B. počas svojho pobytu v Českej republike od júna do novembra 2000 mal pri sebe väčší obnos peňazí. Samotný D. B. vypovedal v postavení obvineného, že pri príchode do Českej republiky mal vtedy so sebou hotovosť asi vo výške 700 000 Kč.

Poukázal na dve uznesenia Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2T 33/02, z 15. júla 2011, na základe ktorých boli odsúdenému D. B. uložené povinnosti nahradiť štátu sumy 444,91 eur a 1 866,23 eur, ktoré boli vyplatené ustanoveným obhajcom odsúdeného za poskytnutie právnych pomoci.

V odôvodnení uvedených uznesení sa konštatuje, že odsúdený D. B. nespĺňa zákonné podmienky pre nárok na bezplatnú obhajobu, nakoľko vzhľadom na dĺžku uloženého trestu (predpokladaný koniec trestu odsúdeného je stanovený na rok 2023), ako aj na skutočnosť, že vo výkone trestu je zaradený do práce, za ktorú poberá pracovnú odmenu, má krajský súd za to, že odsúdený zo svojho príjmu môže hoci aj postupne uhradiť štátu požadovanú sumu.

Je zrejmé, že Krajský súd v Košiciach pri oboch uvedených uzneseniach dospel k odlišnému záveru vo vzťahu k povinnosti odsúdeného D. B. nahradiť odmenu a hotové výdavky obhajcom, než ten istý súd v napadnutom rozhodnutí, pričom všetky tieto rozhodnutia boli vydané v tomto roku.

Pre úplnosť dodal, že 23-ročný súhrnný trest odňatia slobody bol D. B. uložený právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Prešove, sp. zn. 31T 207/08, z 21. júla 2010.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a Krajskému súdu v Košiciach uložil, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti Krajskej prokuratúry v Košiciach sa vyjadril odsúdený. V písomných dôvodoch uviedol, že nesúhlasí so stanoviskami prokurátora v sťažnosti. Sudkyňa, ktorá vo veci rozhodla, pozná jeho situáciu, pretože v jeho veciach už viackrát rozhodovala a pozná jeho majetkové pomery, preto nie je dôvod, aby robila dotazy na rôzne inštitúcie, ohľadne jeho majetkových pomerov. V ďalšej časti sťažnosti rozoberá výpovede chráneného svedka a ďalších svedkov a vyslovil názor, že súd v základnom konaní zle vyhodnotil dôkazy, a preto jeho návrh na povolenie obnovy konania bol dôvodný.

Ak mal predtým v konaní zvolených obhajcov, ich trovy uhradila bývalá družka.

Proti uzneseniam, ktorými mu bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania, podal sťažnosť. Jeho zárobok vo výkone trestu je nízky, nestačí na krytie jeho základných životných potrieb.

Navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť krajského prokurátora zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pri rozhodovaní o sťažnosti preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce výroku napadnutého uznesenia a zistil, že sťažnosť krajského prokurátora je dôvodná.

Podľa § 556 ods. 1 Tr. por. kto podal celkom bezvýsledne dovolanie alebo návrh na obnovu konania, je povinný nahradiť štátu trovy konania o tomto dovolaní alebo návrhu na obnovu konania, a to paušálnou sumou, ktorú ustanoví ministerstvo spravodlivosti všeobecne záväzným právnym predpisom. Ďalej je povinný nahradiť štátu odmenu a náhradu

obhajcovi, ak bol v súvislosti s týmto konaním ustanovený, ak obvinený nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu.

Pri rozhodovaní o tom, či obvinený nemá nárok na bezplatnú obhajobu alebo na obhajobu za zníženú odmenu, sa vychádza z celkovej ekonomickej situácie obvineného a nielen z momentálnych finančných možností.

Nie je preto postačujúce pri skúmaní majetkových pomerov odsúdeného skúmať, či pracuje vo výkone trestu a aká je výška jeho odmeny a urobiť dopyt do miesta trvalého bydliska odsúdeného za účelom podania správy o majetkových pomeroch odsúdeného a urobiť dopyt do trvalého bydliska bývalej družky odsúdeného.

V ďalšom konaní musí Krajský súd v Košiciach skúmať majetkové pomery odsúdeného aj iným spôsobom ako doteraz. Bude potrebné zistiť, aké finančné prostriedky mal obvinený pri zadržaní (vzhľadom na vyjadrenie krajského prokurátora v sťažnosti), či mu do výkonu trestu odňatia slobody niekto posielal finančné prostriedky, či nie je vlastníkom hnutelnej alebo nehnuteľnej veci, či nemá finančné prostriedky na účtoch v bankových inštitúciách. K uvedeným skutočnostiam súd vypočúje aj obvineného.

V ďalšom konaní si súd zabezpečí do spisu uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 2T 33/02, z 15. novembra 2011 a zistí, akým spôsobom boli platené odmeny a náklady ustanoveným alebo zvoleným obhajcom odsúdeného v tomto konaní, prípadne iných konaniach. Aj v tomto konaní Krajský súd v Košiciach uznesením, sp. zn. 5 Ntok 2/2007, z 5. októbra 2011 uložil odsúdenému D. B. povinnosť nahradiť trovy konania určenou paušálnou sumou.

V konaní bude krajský súd zisťovať aj výšku pohľadávok odsúdeného D. B. voči štátu.

Až po doplnení dokazovania v naznačenom smere bude môcť prvostupňový súd vo veci správne rozhodnúť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Štefan M i c h á l i k, v. r.
predseda senátu

Vypracoval : JUDr. Daniel Hudák

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová